

Frieda bezoekt met haar vader, moeder en haar twee broertjes een kasteel.
Het kasteel is heel groot en al bijna 1000 jaar oud.

Frieda kan zich moeilijk voorstellen hoe het kan dat er zo lang geleden al mensen leefden, laat staan dat ze in dit kasteel woonden.
Frieda loopt langs de dikke buitenmuren de binnenplaats op. Ze kijkt omhoog en blijft even staan kijken, vol verwondering over hoe groot het kasteel is.

'Frieda, kom je met ons mee?' vraagt Frieda's moeder. 'We lopen een rondje door het kasteel, voor je het weet zijn we klaar.'

Frieda sjokt achter haar ouders en broertjes aan. Ze heeft helemaal geen zin in een rondje lopen door een kasteel van bijna 1000 jaar oud. Haar broertjes wel, die zijn net ridders en rennen rond met hun zwaarden en schilden van hout. Frieda vindt het maar saai en verveelt zich. Wat maakt een kasteel leuk?

In gedachten verzonken is ze zonder dat ze het merkte een slaapkamer van het kasteel ingelopen. Er staat een groot houten bed met dikke dekens. Naast het kleine raam aan de andere kant van de kamer staat een heel bijzondere spiegel. De spiegel wekt Frieda's interesse en ze loopt ernaartoe.

Ze loopt sip achter haar ouders aan en bedenkt zich wat ze liever had willen doen vandaag. Spelen op het strand, heksensoepjes maken, puzzelen, hutten bouwen, knutselen. Spelen met haar poppen en dino's.